

Το παλάτι της Γιοσμίνας έμοιαζε με τὰ παλάτια της Χαλιμάς.

Η ΓΙΑΣΜΙΝΑ, ή κόρη του Μουσουλιάνου Κάις και της Παρισινής Φανής Ντετρέ, δεν ήταν διόλου εύτυχημένη.

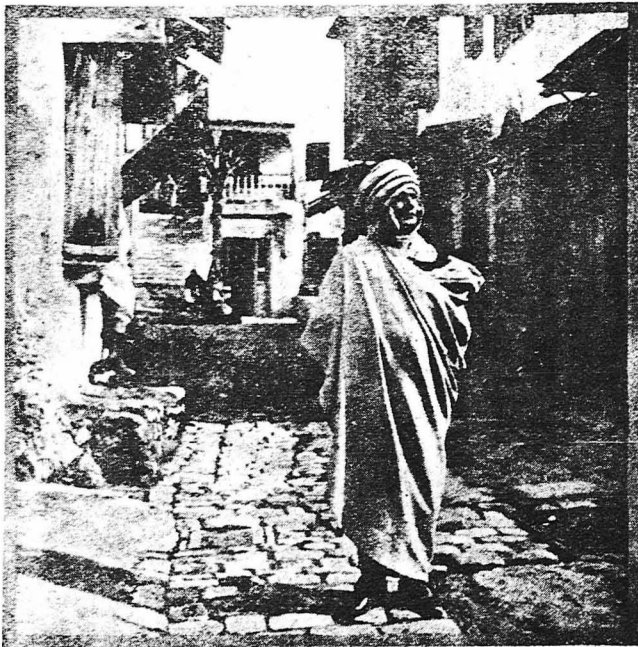
Η μητέρα της, της είχε δώσει έντελώς Ευρωπαϊκή ανατροφή, αλλά ζούσε μέσα σ' ένα άμυθητου πολιτείας περιβάλλον, έντελώς ανατολίτικο. Μέσα στις φλέβες της κορής έτρεχε το αίμα δύο ίσχυρών φυλών και ήταν έτοιμο να αισθηματί της να βρισκονται σε σύγκρουση το ένα με το άλλο. Έπρεπε άποσδηπότε να έλικρατήση ή μιά από τις δυο φυλές.

Όταν επέθανε ή μητέρα της, μέσα στο φραίο της παλάτι που είχε στην Τύνιδα, ένα παλάτι που έμοιαζε με τὰ παλάτια των παρανοϊκών της Χαλιμάς, ή Γιοσμίνια άπόμεινε ένα σώμα χωρίς ψυχή και μιά λυπη βασιλιά, πολύ βασιλιά την κυριεύσε ολοκλήρη.

Η Γιοσμίνια, χωρίς τη μητέρα της, τριγύριζε μέσα στις άπεραντες αίθουσες του παλατιού της, πλήτηντας και κλαίγοντας για το θάνατο της μόνης ύπαρξης που άγαπούσε αυτό τον κόσμο.

Κάποια χρόνια πέρασαν έτσι, όταν μιά μέρα, άξαφνα, ο πατέρας της, βαρυστημένος πιά να είνε γήρας, άποφάσισε να ξαναπαντρευτεί.

Η Κάμρα, μια φράια Μουσουλιανια, ήθεε στο πλούσιο παλάτι της Γιοσμίνιας για να πάρη τη θέα της πεθανένης μητέρας της, αλλά αυτή, παρ' όλες τις τρυφερές έδηλώσεις της Κάμρας, της έκανε μιά πολύ ψυχρή ύποδοξη.

Ο Γκραντιέ, φορώντας μπουργουζί, κυττεύσε με προσοχή.

Κινηματογραφικό άριστουργημα βυχλμένο άπ' το περίφημο μυθιστόρημα του Θεόδωρου Βαλανσι. Σκηνοθεσία Άντρέ Ούγκεν. Παράγωγη «Ωμπερ»

ΓΙΑΣΜ

Πέρασαν κάμποσοι μήνες και ή ψυχρότης μεταξύ της Γιοσμίνιας και της μητροιάς της μεγάλωνε όλοένα. Η Κάμρα άποφάσισε τότε να δώση ένα τέλος σ' αυτή την κατάστασι άπομακραίνοντας τη Γιοσμίνια από το σπίτι. Μά για να το πετύχη αυτό δεν ύπήρχε άλλος τρόπος από το να την παντρέψη.

Η Κάμρα τότε, υπέβαλε με πονηρία αυτή

την ιδέα στον άντρα της τον Κάις :

— Δε φαντάζεσαι άφέντη, το έλεγε, ότι ή Γιοσμίνια είνε πιά σε ήλικία για να την παντρεύουμε.

— Ναι, ίσως άπάντησε ο Κάις, αλλά φαίνεται πως αυτή δε σκέφτεται καθόλου τον έρωτα και το γάμο.

— Αυτό δεν έχει σημασία, του ξανάτε ή Κάμρα. Ξέρω μάλιστα, ότι ο Άφσεν, ο γείτονας μας γυρνεί γυναίκα γιατί να του δώσουμε τη Γιοσμίνια. Αυτός είνε πλούσιος και πολύ καλός και ή Γιοσμίνια θα ζήση εύτυχημένα μαζί του.

Έτσι ο Κάις συγκατατέθηκε στο τέλος για το γάμο της κόρης του με τον Άφσεν που ήταν σχεδόν γέρος.

Η Γιοσμίνια δεν υπόρεσε να φέρη καμιά αντίρρηση σ' αυτό το συνοίξιο και έτσι, με την καρδιά σφιγμένη, έγινε γυναίκα του Άφσεν και μπήκε στο σπίτι του, όπου βρήκε όλο τον πλούτο και την πολυτέλεια ανάμεσα στην όποια είχε συνηθίσει να ζή ως τότε.

Ο Άφσεν έδωσε λαμπρές γιορτές προς τιμή της Γιοσμίνιας. Φημισμένες χορευτίσες προσπαθοσαν να τη διασκεδάσουν, μα του χάκου. Η Γιοσμίνια έληητε.

Ο Άφσεν, σά Μουσουλιάνος, είχε και μ' άλλη γυναίκα, τη Μανούμλια. Η πρώτη του αυτή γυναίκα ύποδεχτηκε τη νεοφερμένη Γιοσμίνια σαν άδελφή της μάλλον παρα σάν αντίηλό της. Η Μανούμλια δεν ήξερε τι να κάνει, τι να έρευσή για να εύχαριστήση τη μικρούλα Γιοσμίνια, αλλά έκεινή εξακολουθοσσε να πλήτη. Έπλητε τόσο πολύ ώστε άρρωσθηκε άπ' αυτό. Όλοι οι δικοί της άνησυχσαν άμέσως βλέποντάς την άρρωστη.

Άκριβώς, έκεινες τις ήμέρες ο δόκτωρ Έκτωρ Γκραντιέ, ένας οικογενειακός φίλος, παρνούσε από χει. Χωρίς να χάνουν καιρό τον έπροσκάλεσαν να δη τη Γιοσμίνια.

Ο Έκτωρ Γκραντιέ έγινε άμέσως δεκτός στο γυναικωνιτη του Άφσεν, όπου μονάχα οι εύνουχοι είχαν το δικαίωμα να μπαινουν. Αυτό ήτανε μιά μεγάλη εκδήλσις έμπιστοσύνης απέναντι ενός Ευρωπαίου, μα ή ιδιότητες του Γκραντιέ ως γιατρού και ως παιδικού φίλου της Γιοσμίνιας έφταναν για να του έχουν τόσο έμπιστοσύνη, εκτός του ότι ήταν και ως έπιστήμων διάσημος και ως άνθρωπος τιμος.

Όταν ο Έκτωρ Γκραντιέ βρέθηκε μπροστά στη Γιοσμίνια, την όποια είχε γνωρίσει όταν άκομα ήταν μικρό κοριτσάκι και που είχε να τη δη πολλά χρόνια, ένιωσε μιά μεγάλη ταραχη να τον καταλαμβάνη. Μά κ' ή Γιοσμίνια άμέσως βρήκε τον φραίο αυτό γιατρο πολύ του γούστου της και μιά μεγάλη έλπιδα άρχισε ν' άνθιξη στην άπογοητευμένη καρδιά της.

Ο Έκτωρ Γκραντιέ πήγαινε ταχτικά και έβλεπε την άρρωστη. Ένοιωθε σιγά σιγά την καρδιά του να γεμίζει από ένα έρωτικό αισθημα και δε μπορούσε πιά ν' άντισταθή στη γλυκειά γοητεία που έξασκουσε ή Γιοσμίνια άπάνω του.

Την άγαποσε μάλιστα ακόμη περισσότερο, γιατί έβλεπε πως ήταν μιά δυστυχημένη αιχμηλωτος ή όποια προσπαθοσσε να προσκολληθή επάνω του σάν σε σανίδα σωτηρίας...

Ο Άφσεν δεν άργησε να καταλάβη τι συμβαίνει. Οι Μουσουλιάνοι δεν άστεύουνται στο ζήτημα της πίστης των συζύγων

Έσήκωσε το πέπλο που σκέπαζε το πρόσωπό της.

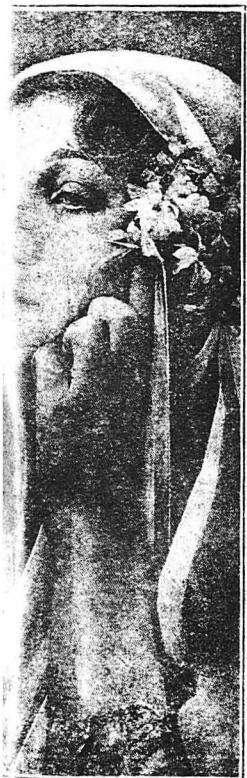

Η ΟΥΓΚΕΤΤΑ ΝΤΥΦΟΣ και ο ΛΕΟΝ ΜΑΤΟ

ΙΝΑ

...το της άγχαπημένης του..

...νή της «Γιασμίνας».

ΠΡΟΣΩΠΑ :
ΟΥΓΚΕΤΤΑ ΝΤΥΦΛΟΣ :
Γιαμίνα.
ΛΕΩΝ ΜΑΤΟ :
Έκτωρ Γκραντιέ.
ΚΑΜΙΛΛΟΣ ΜΠΕΡΤ :
Άφσεν.

των. Μιά σιγή έλαβε χώρα τότε μεταξύ της Γιασμίνας και του συζύγου της. Η Γιαμίνα, βλέποντας τό πράγματα νά φτάνουν στό άπροχώρητο, προτίμησε τό θάνατο από μιά σλαβωμένη ζωή. Χτυπήθηκε μόνη της μ' ένα μαχαίρι μπρός στά μάτια του περιτρόμου συζύγου της.

Όταν οί άνθρωποι του παλατιού μπηχαν μέσα στό διαμέρισμα, όπου είχε εκτυλιχθή τό γρήγορο και τραγικό αυτό δράμα, βρήκαν τόν Άφσεν σάν τρελλά νά προσφέρει άκατάληπτα λόγια. Μέσα στη δυστυχία του, ελεε πώς αυτός χτύπησε τή Γιαμίνα και παρεδόθη στην άστυνομία.

Έποψ λούμενος της ταραχής ένας άφοσιωμένος σκλάβος της Γιασμίνας, πήρε τό σώμα της και τό πήγε στό γιατρό Γκραντιέ, λέγοντας :

— Σώσε την, άφέντη ! Σώσε την, άν εινε ακόμα καιρός.

Ό Έκτωρ Γκραντιέ έσκυψε πάνω άπ' τό εϋθραστο αυτό σωματάκι και είδε πώς έξουσε ακόμα. Μά δε θάγοιθε νάβηθ ή θάνατος, γιατί σχεδόν τό αίμα της είχε τρέξει άπ' τή πληγή της. Μόνο μιά μετάνοιας αίματος θά μπορούσε νά σώση τή Γιαμίνα. Τότε ο γιατρός Γκραντιέ, ο παιδικός της φίλος πού ήταν σχεδόν σά μεγάλος αδελφός της, δεν έδίστασε νά δώση τό δικό του αίμα.

Και τό θάψιμα έγγιξε : Τό καθαρό αίμα του Έκτορος Γκραντιέ άνάστησε τή Γιαμίνα.

Ό Άφσεν, ώστόσο πού είχε φυλακιστεί ως δολοφόνος της συζύγου του, διατάχθηκε και καταδικάστηκε σέ θάνατο. Η άθωότης του μόνο του έδινε βλομονή. Προσσεχόταν στον Άλλάχ με γαλήνη και περίμενε τή τελευταία του στιγμή.

Ό Έκτωρ Γκραντιέ, πού αγαπούσε πιά τρελλά τή Γιαμίνα, δε μπορούσε ν' άνεχθή αυτή τή άδικη καταδίκη. Δεν ήθελε ή μελλοντική εύτυχία του νά σοτεινιάση από τή σιγή μιάς τύψεως. Άποφάσισε νά κινή ότι ήταν δυνατό για νά σώση τόν Άφσεν και για νά συγκεντρώση τ' άπαιτούμενα χρήματα για νά εξαγοράση, σύμφωνα με τό νόμο, τή ζωή του καταδικασμένου.

Ό μπέης της Τύνιδος δέχτηκε εύχαρίστως τή εξαγορά της καταδίκης του Άφσεν κ' έτσι ο τελευταίος σώθηκε κ' ελευθερώθηκε.

Ό ίδιος ο δόκτωρ του άνάγγειλε τή χάρη του.

— Ό Άλλάχ εινε ο Θεός και ο Μωάμεθ ο προφήτης του... Σε κάθε πράγμα φανερώνεται ή θέλησή του, ελεε ο Άφσεν, αφήνοντας τή φυλακή του όπου είχε περάσει τόσες ήλιβερές ήμέρες.

Όσοσο νόμιζε πώς ή Γιαμίνα είχε πεθάνει.

Μά μόλις ξαναγύρισε στο παλάτι του ένας ύπρητής του πήγε και του ελεε ότι ο γιατρός Γκραντιέ τον περίμενε στο σπίτι του.

Έτρεξε άμεσα νά βρη τό γιατρό.

Η έκπληξή του δεν περιγράφεται, όταν φτάνοντας στο σπίτι του Γκραντιέ, βρήκε εκεί τή Γιαμίνα, πού τή νόμιζε για πεθαμένη.

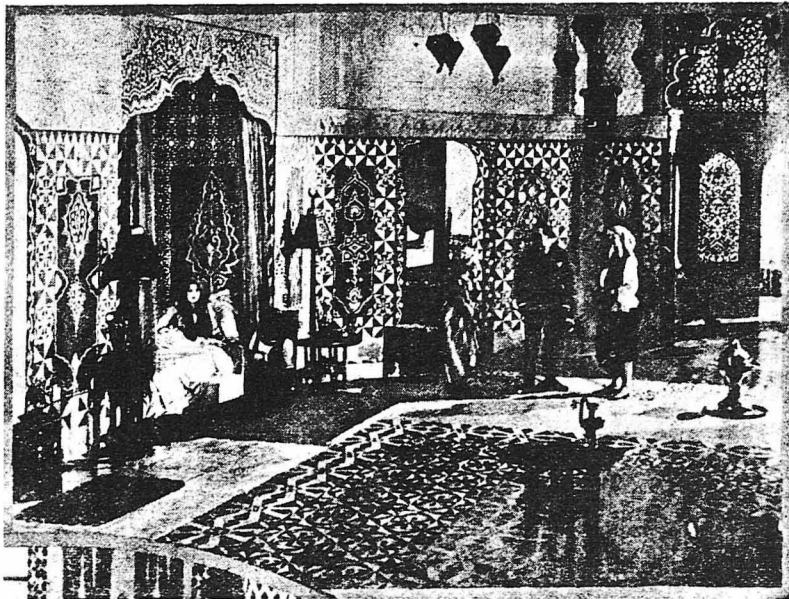
Ξαφνιασμένος στάθηκε και τήν έζοίταζε.

— Τι σημαίνει αυτή ή κομωδία ! ελεε.

Η Γιαμίνα στεκόταν άμίλητη.

Τότε, ο Έκτωρ Γκραντιέ εξιστόρησε στον Άφσεν τό θάψιμα χάρις στο όποιο σώθηκε ή Γιαμίνα. Του ελεε ακόμα ότι άν δεν κατόρθωνε νά εξαγοράση με τό χρήμα τή ζωή του, ή Γιαμίνα κ' αυτός θά έφεταν στα πόδια των δικαστών για νά διακηρύξουν τήν άθωότητά του. Συγχρόνως ή Γιαμίνα ζήτησε συγγνώμη από τόν Άφσεν για τό κακό πού του είχε κάνει, μού του ελεε ότι δεν έφταιγε αυτή γιατί οί άλλοι τήν είχαν αναγκάσει νά γίνη γυναίκα του.

Ό Άφσεν τούς άκουγε σιωπηλός χωρίς νά

Ό Έκτωρ Γκραντιέ είχε τήν άδεια νά μπαινη στο γυναικωνίτη.

προσφέρει ούτε μία λέξη.

Στό τέλος ελεε μονάχα, κουνιώντας με σέμη τό κεφάλι του.

— Ό Άλλάχ έβρει μόνο ποιός από τους δύο μας, εινε περισσότερο ένοχος. Έγω σ' αγαπούσα αλλά εσύ Γιαμίνα δεν μ' αγαπούσες. Έτσι δεν φταίει και κανένας μας.

Είχε καταλάβει, ότι ή Γιαμίνα ήταν πιά νεκρή γι' αυτόν και για τό μουσουλμανικό κόσμο. Η φυλή της μητέρας της είχε νοιώσει τή φυλή του πατέρα της.

Και πράγματι λίγες μέρες άργότερα, ένα βαπόρι της Υπερωκεανείου Άτμοπλοίας, μετέφερε στη Γαλλία τόν Έκτορα και τήν Γιαμίνα. Μόλις έφτασαν εκεί παντρεύτηκαν κ' έζησαν εύτυχισμένοι στην Εύρώπη. Η Μουσουλμάνια Γιαμίνα είχε πεθάνει πιά και μιά Εύρωπαία είχε γεννηθή.

Η Εύρωπαία αυτή ήταν ένα λεπτοκαμωμένο και μωροβόλο λουλουδι, ένα τέλειο λουλουδι του Παρισιού... Τίποτε δε φανέρονε πιά τή Μουσουλμανική καταγωγή της.

Ό Άφσεν είδε με κατάπληξη νά παρουσιάζεται ή Γιαμίνα, πού τή νόμιζε για πεθαμένη